

॥ १३ ॥ दिक्त्रयासत्त्वसिद्धनिश्चयमर्थमनुवदति ॥ उदारेति ॥ १४ ॥ अभोटमानः ॥ इतिरामा० वा० कि० सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ प्रचक्रमे
अन्वेष्टुमिति शेषः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अन्वेष्टमाणास्ते विविधानि फलान्यपि भक्षयंतः सीतां नददृशुः ॥ ४ ॥ ५ ॥ यत्र निर्जलत्वादिवद्गहनं तादृशान्यपि दुरन्वेष्ट्याणि विचि

गहनेषु च देशेषु दुर्गेषु विषमेषु च ॥ सत्त्वान्यतिप्रमाणानि विचितानि हतानि च ॥ ये चैव गहनादेशा विचितास्ते पुनः पुनः ॥ १३ ॥ उदार
सत्त्वाभिजने हनूमान्समैथिलीं ज्ञास्यति वानरेन्द्र ॥ दिशंतु यामेव गता तु सीतातामास्थितो वायुसुतो हनूमान् ॥ १४ ॥ इत्यार्षे श्रीम०
वा० कि० सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ सहतारांगदाभ्यां तु सहसा हनुमान्कपिः ॥ सुग्रीवेण यथोद्दिष्टं गंतुं देशं प्रचक्रमे ॥ १ ॥
स तु दूरमुपागम्य सर्वैस्तैः कपिसत्तमैः ॥ ततो विचित्य विन्ध्यस्य गुहां श्वगहनानि च ॥ २ ॥ पर्वताग्रनदीदुर्गान्सरांसि विपुलद्रुमान् ॥ व
क्षस्वं डांश्च विविधान्यर्वतान्वनपादपान् ॥ ३ ॥ अन्वेष्टमाणास्ते सर्वे वानराः सर्वतो दिशं ॥ न सीतां ददृशुर्वीरामैथिलीं जनकात्मजां ॥ ४ ॥
ते भक्षयंतो मूलानि फलानि विविधान्यपि ॥ निर्जलं निर्जनं शून्यं गहनं घोरदर्शनं ॥ ५ ॥ तादृशान्यप्यरण्यानि विचित्य भृशपीडिताः ॥ स
देशश्च दुरन्वेष्ट्योगुहागहनवान्महान् ॥ ६ ॥ त्यक्त्वा तु तंतो देशं सर्वे वै हरियूथपाः ॥ देशमन्यंदुराधर्षं विविशुश्चाकुतोभयाः ॥ ७ ॥ यत्र वं
ध्यफला वृक्षा विपुष्पाः पर्णवर्जिताः ॥ निस्तोयाः सरितो यत्र मूलं यत्र सुदुर्लभं ॥ ८ ॥ न संति महिषा यत्र न मृगान च हस्तिनः ॥ शार्दू
लाः पक्षिणो वापि ये चान्ये वनगोचराः ॥ ९ ॥ न चात्र वृक्षानौषध्यान् वल्यो नापि वीरुधः ॥ स्निग्धपात्राः स्थले यत्र पद्मिन्यः फुल्लपंकजाः

॥ १० ॥

त्येत्यन्वयः ॥ भृशपीडिताः निर्जलारण्यान्वेष्टेण क्षुत्पिपासाभ्यां पीडिताः सदेशो निर्जलादिदेशो यद्यपि दुरन्वेष्ट्योऽथापि तं विचित्य ततस्तं देशं त्यक्त्वाऽन्य
देशं विविशु रित्यभिप्रेतान्वयः ॥ ६ ॥ ७ ॥ वंध्यफलाः अनुत्पन्नफलाः ॥ ८ ॥ ९ ॥ वल्यो वृक्षाद्याश्रिताः वीरुधो भूम्याधाराः ॥ स्थले यत्र स्थले नेत्यनुकर्षः ॥ १० ॥